

граждани се хващаха за хора отъ големъ родъ или за кнзобъници, които да сѣ прѣдсѣли големъ засиленъ, при всищо, че сѣ происхождали отъ простия народъ. Добри надарени деца отъ скромни семейства се възпитаваша съ царските синове; а между воспитателите на кнзобъните синове се намираше даже и учител по плаването. Ретко египтянинъ имаше само една законна жена; само една царица сподѣляше трона, а сестра-смертѣта си гроба на фараона. Обаче хората се сѣщо и за хиреи, въ които сѣ дѣлели едно комурсство дѣла, употребявани за разни сурѣби при господарската двойка, и които царевѣ по наслѣството си прѣдаваха едни на други.

Маниа да пострѣватъ, които бѣше съобразуващата страсти на епохата, ги удивлява на вѣсѣтъ въ тѣзи некрополи, а това е една отъ най-силните страсти, които може да се разбере въ духотъ на мѣстните господари. —

Мастаба.

Тѣзи пространи гробница, наречени Мемориски некрополи, които се простиратъ на лѣвий брягъ на Нилъ върху едно пространство дълго 20 километра и широко отъ 3-4 километра, сѣ най-обширниятъ на свѣта. Въ това пространство сѣ пострѣли гробовѣтѣ-мавзолеи, наречени отъ сегашните мѣстни араби мастаба (което значи: банка, отгарище). Мастабата е една масивна пострѣнка отъ дѣлани камѣни, на която плаща е една право-ъгълникъ и на който четиритѣ ѿ лица сѣ 4 сѣди, почти голи, симетрически наведени къмъ общия центръ, така че удобно образува една пирамида прѣсечена близо до земята. Обикновено четиритѣ ѿ страни, както и въ пирамидитѣ, сѣ обрѣнати къмъ четиритѣ ѿ главни точки на свѣта. Входнитѣ врата биваха най-вече на изтокъ.

Мастабата се състои отъ три главни части: отъ една или повече стаи, които се издѣлваха обрѣднитѣ за упокоитѣ, за живитѣ и разлитѣ